

Zpravodaj obce Říkovice

OÚ Říkovice
Ročník VIII, Číslo 2

prosinec 2024

Úvodní slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

krásné letní období nám skončilo a závěr roku 2024 se blíží mílovými kroky. Rok 2024 byl pro naši obec významným mezníkem, připomenutím 750 roků první zmínky vzniku naší obce Říkovice. Hlavní oslava výročí se uskutečnila současně s hody v termínu 26., 27. a 28. července. Ve zkratce vzpomenu na bohatý program, který začal páteční předhodovou zábavou s kapelou „Forum“.

Sobota začala soutěžními a pouťovými atrakcemi pro děti a mládež ve sportovním areálu. Zábavné odpoledne v parku zahájila cimbálová „muzika Jánoš“ a odpoledne plynule přešlo v hodovou zábavu za doprovodu kapely „Jen tak 2“ s ohňovou show.

V neděli byla slavnostní mše v místním kostele Sv. Anny, kterou celebroidl farář narozený v Říkovicích, Mgr. Josef Hovád. Odpoledne začal průvod vesnicí s mažoretkami v čele za doprovodu krojované hudby „Věrovanka“. Průvod zastavil u obecního úřadu a zástupce rychtáře si vyžádal předání Hanáckého práva a tím i vládu nad obcí. Během odpoledne držitelé hanáckého práva zjistili, že ta zodpovědnost za obec je velká a vyzvaly všechny zastupitele postupně na lavici pravdy, kde museli slíbit, že své funkce budou dělat dále a zodpovědně ve prospěch naší obce. Pak předal Hanácké právo zpět starostovi. Slavnostní odpoledne přešlo do večerních hodin. Po celou dobu byl parket pro dospělé a program zpestřil známý imitátor p. Jablonský. Bylo těžké najít děti, pro které bylo připraveno mnoho atrakcí.

Celá akce byla podtržena výstavou dobových fotografií, krásně uspořádaných panelů o vývoji obce a prodejem kalendářů pro rok 2025 s motivy obce. Další zajímavou akcí byla možnost si vyrazit pamětní minci s motivem obce. Pro zájemce bylo možné si tyto mince nechat vyrazit ve stříbrném a zlatém provedení i se státním puncem. Bylo též možné zakoupit si knihu „Dějiny farnosti Říkovice“. Tímto bych chtěl poděkovat Miloši Packovi, který byl autorem uvedené knihy, a spolu s manželkou Ludmilou Packovou připravili panelovou výstavu.

Za samostatnou zmínku stojí rovněž krásná ukázka života na vsi, kterou umožnila návštěva Dostálova gruntu, číslo popisné 16. Hojná návštěva měla možnost vidět spoustu dokumentů, fotografií, starých strojů, hůr a sklepů, kde se zastavil čas. Za krásnou, náročnou přípravu a ojedinělou prezentaci chci poděkovat p. Davidu Zanáškovi a jeho rodině. Také chci poděkovat všem zastupitelům a zástupcům spolků, kteří se podíleli na zdaru a hezkém víkendu tak významného pro obec.

Končící rok z hlediska hospodaření obce vychází velmi dobře a o rozpracovaných akcích - fotovoltaice na čističce a budově školy, vybudování sběrného místa, renovaci bývalé hospody „U Ludvů“ - vás budeme průběžně informovat.

Milí spoluobčané, chci vám popřát krásné a klidné prožití vánočních svátků s vašimi nejbližšími, spoustu dárků dětem pod stromečkem a do nového roku 2025 nám všem hodně zdraví, lásky, porozumění a spokojenosti.

Představení aplikace MUNIPOLIS

Už máte naši mobilní aplikaci? Naše obec používá vedle obecního rozhlasu, webu či zpravodaje ke komunikaci se svými občany i moderní nástroj MUNIPOLIS. Díky tomu vás můžeme informovat o všem důležitém přímo do vašich telefonů. Aktuální zprávy a další informace jsou vám k dispozici nejen prostřednictvím webového profilu, ale také v pokročilé mobilní aplikaci. Co vše vám přináší?

Mobilní aplikace MUNIPOLIS je k dispozici zdarma pro chytré telefony se systémem Android nebo iOS. Stačí ji nainstalovat a přihlásit se svými údaji. Pokud ještě nejste přihlášení k odběru informací z naší obce, můžete tak učinit přímo v mobilní aplikaci nebo na www.rikovice.munipolis.cz.

Hlavní výhodou a důvodem, proč mít mobilní aplikaci MUNIPOLIS ve svém mobilu, je možnost přijímat upozornění na nové informace z naší samosprávy. Pokud se tedy objeví cokoli, co je pro naše občany důležité, dozvíte se o tom okamžitě a kdekoli jste. Oproti klasickým SMS umožňují zprávy do aplikace také například vložení obrázků.

Mobilní aplikace ovšem nabízí řadu dalších možností. Díky přehlednému dlaždicovému menu je snadné dostat se například ke zprávám o aktuálním počasí, důležitým kontaktům, najít tipy na výlety nebo informace o umístění kontejnerů na tříděný odpad. Jedinou funkcí je pak snadné hlášení podnětů a závad.

Díky aplikaci MUNIPOLIS můžete nahlásit prakticky jakýkoliv problém – od povaleného dopravního značení přes uvolněný poklop kanálu až po přetékající kontejnery, vznikající černou skládku nebo odstavený vrak auta. Vše provedete na pár kliknutí přímo v aplikaci – není třeba chodit nikam na úřad nebo telefonovat na příslušný odbor. K hlášení můžete snadno přidat i fotodokumentaci a také přesnou lokalizaci.

Stáhněte si mobilní aplikaci MUNIPOLIS a využijte moderní komunikační nástroje naplno. Aplikace i celá služba je pro naše občany samozřejmě zcela zdarma.

Volby do Evropského parlamentu

V pátek 7. a sobotu 8. června proběhly ve všech členských státech EU volby do Evropského parlamentu. Nejinak tomu bylo i v Česku a také v Říkovcích, kde mohli oprávnění voliči odevzdat svůj hlas zvoleným kandidátům a podílet se tak na výběru 21 českých zástupců v Evropském parlamentu, kde zasedá 720 poslanců.

Se ziskem 7 mandátů zvítězilo v Česku v těchto volbách hnutí ANO 2011, které volilo 776 158 lidí (26,14%). Šest europoslanců získala kandidátka SPOLU složená z členů stran ODS, KDU-ČSL a TOP 09, které zvolilo 661 250 občanů (22,27%). Čerňým koněm voleb byla kandidátka stran Přísaha a Motoristé, které díky 304 623 hlasů (10,26%) vybojovaly dva mandáty. Dvě křesla v europarlamentu získala i koalice STAČILO! a koalice Starostové a osobnosti pro Evropu. Jeden mandát obdržela Česká pirátská strana a koalice SPD a Trikolóra. Volební účast, která se v Česku vyšplhala na 36,45%, byla nejvyšší od vstupu do EU v roce 2004.

V Říkovcích přišlo k volbám 32,73% oprávněných voličů, tedy necelá třetina. Ze 127 hlasů bylo 42 odevzdáno vítěznému ANO (v Říkovcích 33,07%). Na druhém místě se s 21 hlasy (16,54%) umístila koalice STAČILO! složená z komunistů, České strany národně sociální a strany Spojení demokraté—Sdružení nezávislých. Třetí příčku obsadila koalice SPOLU s 18 hlasy (14,17%). Koalice Přísaha a Motoristé dostala 14 hlasů (11,02%) a SPD s Trikolórou 10 hlasů (7,87%). Čtyři lidé volili stranu Starostové, tři voliči odevzdali svůj hlas Sociální demokracii a také Svobodným. Dva hlasy v Říkovcích získali Zelení, PRO Jindřicha Rajchla a Aliance za nezávislost ČR. Jeden hlas obdržela Česká pirátská strana, Klub angažovaných nestraníků, Mourek, Lepší život pro lidi, Česká suverenita sociální demokracie a strana Volte Pravý Blok Petra Cibulky.

Krajské volby 2024

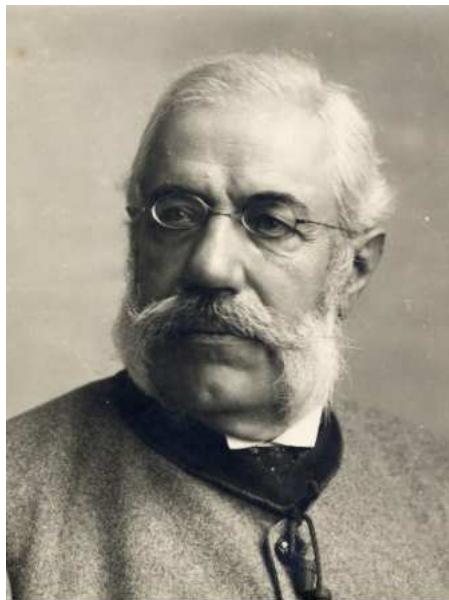
Vedle voleb do Evropského parlamentu se v Česku v roce 2024 volili též krajsí zastupitelé. Krajské volby se v celé republice konaly v pátek 20. a sobotu 21. září. Volit přišla téměř třetina oprávněných voličů (32,91%). Z vítězství se radovalo hnutí ANO 2011, které získalo nejvíc hlasů a mandátů ve většině krajů. V Olomouckém kraji obdrželo ANO 40,42 % hlasů, které mu vynesly 26 z 55 mandátů. Devět mandátů vybojovali Starostové pro Olomoucký kraj (15,30 %) a šest mandátů koalice Spojenci24 s vámi (9,62 %). Po pěti mandátech získala koalice stran SPD, Trikolora, PRO a Svobodní (9,27 %) a též ODS (8,64 %). V zastupitelstvu usedla i čtveřice kandidátů navržených koalicí Stačilo! (6,29 %). Neúspěšní byli Piráti (4,48 %) a dalších šest kandidujících subjektů. Vítězné ANO se po volbách spojilo s koalicí SPD, přičemž má v pětapadesátičlenném zastupitelstvu většinu 31 hlasů. Lídr a bývalý hejtman Ladislav Okleštěk se po volbách stal po čtyřleté pauze znovu hejtmanem Olomouckého kraje. V nové jedenáctičlenné krajské radě obsadilo hnutí ANO devět míst, zbylá dvě křesla pak připadla zástupcům SPD.

V Říkovicích přišlo ke krajským volbám pouze 25,77 % oprávněných voličů. Vítězné ANO 2011 volilo ve vesnici 50 lidí (45,5 %). Na druhém místě se s 15 hlasy umístila kandidátka Starostové pro Olomoucký kraj (14,85 %). Třetí skončila s 12 hlasy komunisty vedená koalice Stačilo! (11,88 %). Šest občanů volilo koalici SPD, Trikolora, Pro a Svobodní (5,94 %). Tři hlasy získaly shodně ODS, Přísaha, koalice Hlas pro náš kraj, Piráti a také koalice Spojenci24 s vámi (všech 5 subjektů 2,97 %). Dva lidé zvolili kandidátku DSZ—Za práva zvířat (1,98 %) a jeden hlas byl vhozen straně Moravané (0,99 %).

Baron Johann von Chlumecky

V tomto čísle zpravodaje čtenářům předkládám medailonek barona Johanna von Chlumeckého, posledního majitele velkostatku Říkovice, sekretáře zemského soudu, zástupce moravského místodržitele, vídeňského poslance a několikanásobného předlitavského ministra, který se velmi zasloužil i o naši obec. Říkovice právě jemu vděčí za stavbu první školy, kaple, kostela i za založení farnosti. Letos v březnu uplynulo 190 let od jeho narození a 11. prosince 2024 to bude přesně sto let od jeho úmrtí, takže si jeho osoba naši pozornost jistě zaslouží.

Dle rodinné legendy Chlumečtí pocházeli z rytířského rodu údajně sídlícího na hradě Chlumeck v severovýchodních Čechách a měli projít perzekucí po bitvě na Bílé hoře. Tahle historie se ale neopírá o písemné prameny. Je jisté, že do šlechtického stavu byli Chlumečtí povýšeni teprve počátkem 19. století, když titul roku 1827 získal Anton Chlumetzky pocházející z Čech, jež dlouhá léta působil jako státní úředník, dvorní rada a armádní komisař v Haliči, Lombardii, Dalmácii a v Brně. Patrně během služby v Itálii se poznal se svou manželkou Annou Cozzi pocházející z vlivné terstské patricijské rodiny, se kterou vychoval pět dětí. Syny Petra, Jana, Viktora a dcery Terezii a Emilií. Čtvrtý ze sourozenců byl právě Johann, který přišel na svět 23. března 1834 v přístavu Zadar, kde právě tehdy působil jeho otec. Od roku 1837 bydlela rodina v Brně, kde mladík v letech 1844 až 1851 vystudoval gymnázium. Následně absolvoval studium práv na univerzitě ve Vídni, načež vstoupil roku 1855 do státních služeb. Do roku 1868 působil u zemského soudu a prokuratury v Brně.

Do politiky se dostal již krátce po svých 30tých narozeninách, když byl ve volbách v roce 1865 zvolen poslancem Moravského zemského sněmu. Kandidoval ve velkostatkářské kurii a na sněmu působil jako vůdce ústavověrného velkostatku. Poslancem Moravského zemského sněmu byl více než 40 let, přičemž byl zvolen i přisedicím zemského výboru a jmenován zástupcem moravského místodržitele. Johann von Chlumetzky proslul jako výborný řečník, který se svou podporou zasloužil o stavbu brněnských jezdeckých kasáren, porodnice, nemocnice, zábrdovického sirotčince, o fungování Františkova muzea či schválení vodního zákona. Významně

Společně s manželkou Leopoldinou, v Brně v roce 1867

se podílel i na činnost mnoha brněnských spolků a veřejných institucí. Deset let působil jako prezident v čele brněnského Hudebního spolku, v roce 1866 spoluzaložil spolek pro raněné válečné veterány z rakousko-pruské války a působil i jako člen Moravsko-slezské společnosti pro zvelebení orby, přírodovědy a vlastivědy. Na Moravském zemském sněmu působil do roku 1906, kdy již ze zdravotních důvodů znovu nekandidoval.

Vedle Brna se ale jako poslanec vídeňského parlamentu zapsal i do dějin celostátních, protože již v roce 1870 se jako zástupce velkostatkářské kurie moravského sněmu dostal do Říšské rady. Ve Vídni trvale bydlel od roku 1880 a do Říšské rady byl zvolen i v letech 1873, 1880, 1885 a 1891. Ve vídeňském parlamentu představoval jednu z čelných osobností ústavověrného velkostatku a Sjednocené německé levice. V předlitavské vládě Adolfa von Auersperga působil od roku 1871 jako ministr zemědělství a od roku 1875 jako ministr obchodu. I ve Vídni se aktiv-

Rodový znak baronů Chlumeckých s heslem „Sustine et abstine“ čili „Odolej a odříkej si“

ně zapojil do společenského života, když jako prezident stál v čele Obchodního muzea a mezi lety 1897 až 1910 i železniční společnosti Jižní dráhy. Za svou činnost byl mnohokrát vyznamenán. Roku 1866 byl dekorován Rytířským křížem Řádu Františka Josefa, 1873 Řádem Železné koruny I. třídy, jmenován byl tajným radou a po odchodu z vlády v roce 1879 obdržel Velkokříž Leopoldova řádu. Roku 1897 získal i Velkokříž Řádu sv. Štěpána a za zásluhy byl

povýšen do stavu svobodných pánů. Téhož roku byl také jmenován doživotním členem panské sněmovny. Čestné občanství mu udělilo 23 měst v včetně Brna, Olomouce a Kroměříže.

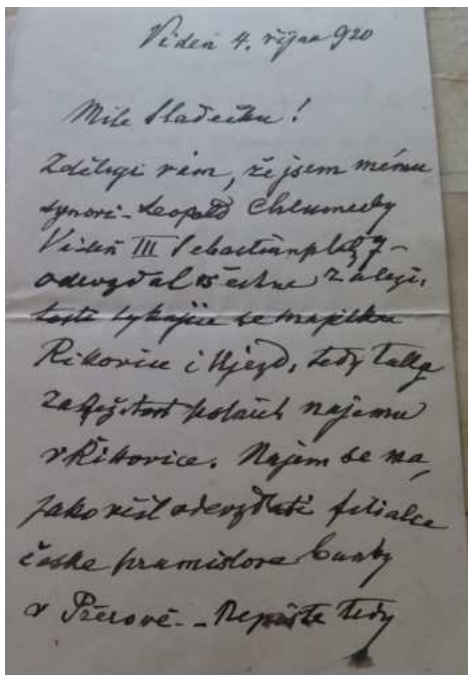
Svým vlivem, konexemi a penězi baron Chlumecký po celý život výrazně přispíval i k rozvoji Říkovic. Již rok poté, co v roce 1855 jeho bratr Petr odkoupil od Ugartů zdejší velkostatek, pomohli Chlumečtí v obci zafinancovat stavbu první kaple. Díky štědrým příspěvkům zdejšího velkostatku a rodiny Chlumeckých došlo i k rozšíření kaple v roce 1885. Po smrti svého bratra zdědil Johann 3/10 místního velkostatku a jeho většinovým vlastníkem se stal v roce 1892, kdy další 4/10 odkoupil od svého synovce Huga. I díky přímlovám a konexím Jana Chlumeckého se v roce 1891 podařilo získat povolení na založení samostatné školy, přičemž pozemek na stavbu školní budovy věnoval baronem vlastněný velkostatek. Chlumeckého vliv napomohl místní samosprávě získat v roce 1908 povolení k přestavbě kaple sv. Anny na filiální kostel a díky jeho přímlovám a finančním příspěvkům mohla být v roce 1915 v Říkovicích zřízena samostatná farnost a postavena budova fary.

Po skončení první světové války zrušily zákony nově vzniklého Československa šlechtické tituly a republika přistoupila k pozemkové reformě. Rodina Chlumeckých se raději uchýlila na své panství ve Štýrsku. Baron Johann Chlumecký přesto i poté zůstával v písemném styku s lidmi z Říkovic, především s panským zahradníkem Vlčkem a bývalým starostou Josefem Sládečkem. Po roce 1919 začali místní rolníci zastoupení Františkem Zavadilem, Josefem Sládečkem a Františkem Ludvou postupně odkupovat od barona pozemky náležící k vel-

Rodová hrobka Chlumeckých ve
štýrském Bad Aussee

List barona Chlumeckého adresovaný
Josefu Sládečkovi 4. 10. 1920

kostatku, přičemž téměř všechna velkostatkářská půda kromě sladovny byla za 837 500 korun odkoupena do roku 1922. Johann Chlumetzky zemřel ve Vídni 11. prosince 1924. Jeho dědicem se stal jeho syn Leopold.

Miloš Pacek

Použitá zdroje:

REINHOLD, Lorenz, "Chlumecky, Johann Freiherr von" in: Neue Deutsche Biographie 3 (1957), S. 210 [Online-Version]; URL: <https://www.deutsche-biographie.de/pnd116505907.html#ndbcontent>

MALÍŘ, Jiří. *Biografický slovník poslanců moravského zemského sněmu v letech 1861-1918*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2012. ISBN 978-80-7325-272-4.

POLLNER, Martin: *Die Freiherren von Chlumecky. Dokumentation einer sehr schwierigen Spurensuche*. Eigenverlag Martin Pollner, Wien 2008, ISBN 978-3-9500220-2-5.

Z činnosti Mateřské školy

V letošním školním roce 2024/2025 je v naší školce zapsáno 17 dětí od 2 do 7 let, z toho 10 dívek a 7 chlapců. Provoz MŠ je zajištěn od 6:30 do 16:00 hodin. O výchovné činnosti se starají dvě paní učitelky - Anna Bednaříková, Vladka Lažová a jedna paní asistentka pedagoga a provozní pracovnice Petra Řihová.

Prostředí v naší školce je přátelské, snažíme se o individuální přístup k dětem, což jim pomáhá při nástupu do MŠ s adaptací na nové prostředí i při výchovných a výukových činnostech.

Děti u nás čeká mnoho různorodých aktivit a činností – výtvarné činnosti, práce s keramikou, každodenní čtení pohádek s rozborem textu, rytmizace slov, grafomotorická cvičení, předmatematické dovednosti, sportovní hry a cvičení, zpěv a hra na rytmické nástroje, logopedické chvílky, vycházka do přírody, ekologické aktivity v rámci projektu Les ve škole, výlety, divadla, exkurse, spolupráce s kamarády ze Staré Vsi, online setkávání se školkami v rámci EU, a další. A co už jsme letos zažily?

V září jsme se vrátili po prázdninách natěšení do školky, společně jsme se seznámili a společně si vytvořili naši krásnou školku. V druhé polovině září jsme k nám pozvali kamarády ze Staré Vsi a užili jsme si projektový den se spoustou úkolů a aktivit v parku.

S dětmi každý den cvičíme a děláme různé pohybové aktivity, často jsou spojeny s tancem nebo logopedickými cvičeními.

Protože v parku každý rok nasbíráme opravdu velké množství kaštanů, zapojili jsme se do projektu Kaštanové mýdlo firmy Natasha, odeslali 15kg kaštanů a za odměnu dostali jejich

kaštanové mýdlo. Naše děti jsou velmi šikovné a také si vyzkoušeli výrobu vlastního kaštanového mýdla. Nejprve jsme museli kaštiny rozbít na kusy. To nás moc bavilo, práce s opravdovým kladívkem byla super.

Další projekt do kterého jsme se zapojili byl ekologický s názvem 72.hodin. Ze zadání projektu jsme si vybrali téma: chceme žít v čisté obci, a proto jsme se vydali uklidit naši vesnici. Přidali se k nám i rodiče a prarodiče a měli jsme opravdu úspěch, nasbírali jsme 3 pytle odpadků. Po celé akci nám zůstal dobrý pocit a děti za výkon dostaly sladkou odměnu.

Učíme se pracovat s keramikou. Nejprve jsme trénovali při modelování plastelíny a pak jsme se pustili do keramické hlíny. Je to zábavná práce, při které si vyrobíme

něco pěkného pro maminky a tatínky.

Každý týden se s dětmi učíme básničky a písničky k aktuálnímu tématu. Při zpěvu děti doprovázíme na klavír a ukulele. Děti se učí cítit rytmus hudby při hře na Orffovy nástroje.

Během měsíce října se nám podařilo uspořádat tvořivé odpoledne s rodiči. Všichni zúčastnění měli možnost vydlabat si dýni, vyrobit si věnec z přírodnin, z kaštanů si udělat zvířátko nebo si vyrobit vlastní voskový ubrousek z včelího vosku. Účast byl opravdu velká, nálada výborná a ještě k tomu ochotné maminky a babičky připravily výborné občerstvení. Moc jsme si celé odpoledne užili a domů si odnesli originální výrobky.

Tak to je jen ochutnávka z toho, co jsme tento podzim zažili. Moc děkujeme rodičům i prarodičům za podporu projektů, za účast na společném tvoření, za vynikající občerstvení, které jste na podzimní tvoření připravili a vůbec za to, jste milí, ochotní a příjemně se nám s Vámi spolupracuje.

Anna Bednaříková, Vladka Lažová, Petra Říhová

SDH ve druhé polovině roku 2024

Vážení čtenáři, milí Říkovčáci,

když jsem si četl poslední řádky předminulého zpravodaje, jako bych tehdy něco tušil. „Dokoupili jsme další čtyři lehké zásahové obleky, čímž zabráníme případným hádkám, co si kdo obleče, pokud bychom se v šatně sešli v hojném počtu“, byla má poslední slova před děkovným řádkem Olomouckému kraji a našim zastupitelům. Povodně.... Ale nepředbíhejme, vše popořádku. Zima leze pod svetry, česnek si hoví v hlíně a opět marně čeká na sv. Martina. Od posledního čísla zpravodaje se v našem sboru a okolí událo nemálo zajímavých věcí, se kterými bychom se s vámi chtěli podělit, respektive se pochlubit. Nezapomeňte si přisladit kávičku, začínáme.

Startovní odstavec vždy patří odborným radám a upozorněním. Jako vyšetřovatel HZS jsem na začátku listopadu rozdál již dvě pokuty. První byla za neodborné topení při požáru kotelny a druhá byla za nedbalost při požáru bytu od vonné svíčky. Jak vidíte, stále se najdou lidé, kteří uchovávají topná polínka hnedle u kamen, aby vyschla a aby v kamnech lépe hořela. Stále se najdou lidé, kteří zapalují aroma svíčky a nechávají je bez dozoru ve skleněných miskách, které tím teplem tak rády praskají a pak zapalují vše okolo. Ale to jsou lidé, kteří nečtou tento zpravodaj. Věřím, že mí čtenáři mají kotelny uklizené, komíny vyčištěné a ty svíčky? Dejme tomu, že je máte jen na okrasu, anebo se dvakrát přesvědčíte, že jste svíčku sfoukli, než opustíte obydlí. Letošní dětský den proběhl opět ve spolupráci s mateřskou školou Říkovice za podpory nejen obecního úřadu, ale i drobných sponzorů. Počasí nám vycházelo již od rána, kdy probíhala příprava. Holky z naší školky vyzdobily podium, načančaly tombolu a po parku rozmístily osm herních stanovišť. My hasiči jsme obsadili krmné posty jako udírnu, bufet a stánek s drinky pro děti i dospělé. Poslední víkendové odpoledne v měsíci květnu tak mohlo začít. Menší účast způsobená podobnými akcemi v okolí nedala znát na kvalitě. Děti zdolávaly jedno stanoviště za druhým, skákací hrad praskal ve švech, Milan obezřetně brázdil vesnici džípem, tvářičky se barvily malůvkami z pod ruky holek Uhlířových z Moštěnice, jen perníkáři zase nepřijeli. Nevadí. Celé odpoledne jsme zvládli měnit snahu dětí v soutěžích za kokina, v podvečer pak tombolové lístky za hezké ceny. Kdo nebyl, prohloupil. Děkuji všem, co pomohli, ať už finančně nebo osobně.

První týden prázdnin patřil opět naší mladé budoucnosti. Sportovní areál v Provodovicích zel prázdnotou a my ho přijeli vyplnit. Návrat do starých kolejí přikoval Jirku do kuchyně, my ostatní jsme se ujali programu, toho osvědčeného z let minulých, s drobnými obměnami. Už jsem si říkal, že bych se rád dožil toho, jak si prdóši staví stany sami. Ale když jsem viděl, jak mi do nenávratna mizí kolíky z pod rukou, byl jsem rád za střední věkovou kategorii výrostků, kteří nám ty stany pomohli postavit. I když se s nimi občas točili a hádali mezi sebou jak Ivánek a Baba Jaga. Ku mně vchodem.... První noc je vždy táboráková s prodlouženou večerkou. Když děti opekly, snědly špekáčky a doplnily tak energii ztracenou při ztrácení stanových kolíků, jaly se rejdit po areále s baterkami a hrát různé schovávačky. Než oheň dohořel, posbírali jsme první odpadlíky a zaveleli k ústupu do spacáků. Ranní rozcvičky pod taktovkou lvčí a Agči byly ve stylu tancujeme káčátka a jiné srandy, u kterých jsme vlnili boky i my v kuchyni, připravujíc snídani. Herní dopoledne prověřilo postřeh, sílu i hbitost různě namixovaných družstev. Odpolední bazén v Hranicích pak u dětí prověřil hloubku ponoru, u nás hbité ostřížilo oko, u plavčíc klidné nervy a po osušení, v bufetě, pak trpělivost obsluhy různorodými objednávkami.

V prostředku týdne jsme nabalili svačiny a po směru větru se nechali unášet až na vrcholky Hostýnských kopců. Po projití všech zastavení, nikomu nevadil opačný směr prohlídky, jsme navštívili i svatyni, kde jsme byli mile překvapeni slušným chováním našich svěřenců. Nesměla chybět návštěva rozhledny, u které máme foto. Následný pěší sestup zkomplikovala terénní znalost našich vedoucích. S otázkou, jestli chci jít po té červené nebezpečně po cestě, nebo bezpečně lesem, jsme se bezpečně z lesa vynořili s písní na rtech na konci Chvalčova. Výdrž našich výletníků podržely různá cukrová cumlata, která jim dodala sílu s lehkým remcáním projít

celým Chvalčovem až na odvrácenou stranu Bytčice, kde na nás čekal zaparkovaný odvoz.

Čtvrteční dopoledne nás zklama-
lo počasí, ne však prostory místní hasič-
ské zbrojnice. Během chvilky se vyro-
naly stoly, čajem naplnila várnice, na-
mazala svačina a děti měly předpisové
zázemí využité k výrobě každoročních
památních triček. Na oběd se již počasí
umoudřilo, a tak kuřecí stejky
s opečeným bramborem plnily jeden
břich za druhým na čerstvém vzduchu.
Odpoledne opět patřilo hranickému
bazénu, večer pak slibované stezce od-
vahy. Poslední den pobytu se při slu-
nečném počasí sice nesl v pošmourném
duchu z balení, avšak objednaná pizza
k obědu, nažehlila s rozdanými diplomy
dětské úsměvy a závěrečné foto tak
vystihuje pohodový průběh již sedm-
náctého ročníku stanového táboření.

V necelé půli prázdnin nás čekala
milá událost. Jedna naše aktivní členka

se rozhodla změnit své příjmení, a to při svatebním obřadu na zámku v Holešově. Na něm jsme nesměli chybět. Jelikož nám bylo správci zámku rozmluveno naše tradiční zapalování papundeklového domku, zvolili jsme estrádu v podobě hašení sklopných plamínek džberovkou na domku pevném. Natka a její novomanžel tuto výzvu pojali zodpovědně, a to tak, že Natka proudničkou sestřelila i sklopnou kočku za komínem. Po předání peněžitého daru jsme si nechali vyrobit společné foto a novomanželům popřáli mnoho štěstí a zdraví do nového života.

V půli prázdnin celá vesnice očekávala nadcházející významné kulaté hodové oslavy k výročí založení naší vsíky. S organizačním výborem těchto oslav, kde jsem zastupoval náš sbor, jsme se domluvili, že se o těchto oslavách nebudeme ve zpravodaji rozepisovat a celkové shrnutí necháme na předsedovi tohoto výboru. Takže o hodech v jiném příspěvku. Za sebe jen krátce, děkuji všem členům, kteří se na přípravách, organizaci a průběhu jakkoliv podíleli. Za mne to byl kus práce, který vyvrcholil v nádherné prožití těchto oslav.

A nyní zpět k začátku. Jak napsat ve zkratce to nejdůležitější o povodních, byl pro mne oříšek. Kde začít, co vzpomenout, co vynechat? Začnu situací o několik dní před samotným neštěstím.

ŘÍKOVICE

Média nás masírovala varovnými zprávami a nebylo tak možné těmto predikcím uniknout. Jsem rád, že jsme se k celé situaci postavili zodpovědně. Jirka Říha s mladým Jirkou pro jistotu provedli obhlídku všech důležitých vpustí a zpětných klapek. Ještě že tak. Veškeré nánosy odstranili ještě dříve, než při samotných povodních mohly napáchat větší škodu – viz foto. Některé zlé jazyky při slunečném počasí stále nechápaly, co se blíží. Díky zprávám z jiných regionů jsem věděl předpovědi průtoků a následně jako člen operační skupiny v povodňové komisi ORP Přerov jsem nenechavě připravoval své členy jednotky na nejhorší. Poslechli do jednoho. Při zvedající se hladině řeky Moštěnky, pan starosta aktivoval podle povodňového plánu povodňovou komisi ve složení: předseda Radomír Možiš a členové Jirka Říha, Radek Vlach a Karel Pitner a od hlásné služby až po vyhlášení II. a III. stupně povodňové aktivity nevynechal jedinou zákonnou povinnost. Nutné bylo zkontrolovat běh řeky Moštěnky, zejména místo, kde se vlévá Dobřický potok do Moštěnky. Tohle místo z historie patří k jednomu z krizových, i když Jirka věděl, že

Dobřičký potok byl již přeložen za dálnici. Ostatní místa měl již Jirka s členy jednotky pod palcem, zejména kanalizační klapku u mostu a u ČOVky. A ejhle. V místě vtoku dobrčického potoka do Moštěnky nebylo zasypáno posledních několik metrů břehu a hrozilo vylití moštěnky do polí a následně do naší vísky. A ještě horší bylo, že v rámci stavebních prací na dálnici D1, byl o pár metrů vedle břeh z důvodu usazování mostních pilotů vybagrován kompletně. Zasláné fotky polily studeným potem nejen mne, ale i členy povodňové komise ORP Přerov. Okamžitě byla vyrozuměna sta-

vební firma a zaslánými fotkami a videy od Jirky donucena jednat. Jirkovi jsem předal telefonní číslo na stavbyvedoucího tohoto úseku dálnice, který s ním pak jednal a na místě hrozby se sešel. Podařilo se povolat obsluhu těžké techniky a břeh doslova naplácat zpět, a to za pět minut dvanáct. Díky naléhání říkovské povodňové komise, bagristé pro jistotu ještě navýšili břeh svodnice, takže hrozba ze strany Moštěnky, byla zažehnána. Vše bylo zaznamenáno do povodňové knihy a na dalším zasedání říkovské komise byly stanoveny nové úkoly a potřeby. Omladina čerpala narůstající

lagunu u ČOVky a u mostu se čerpala dešťová kanalizace, aby nevyplavila vaše níže položená obydlí. Jednotka po očku hlídala ty nezbedníky, kteří si nenechali ujít povodňovou turistiku, abychom do Žalkovic neposlali žádného plaváčka. Technika nezklamala a běžela nejen ta obecní, ale i ta naše, sboru vlastní. Benzín, strava, horký čaj a odolnost vůči padajícím kapkám byly ty nejpotřebnější atributy. A ejhle.

HORNÍ MOŠTĚNICE

Při mé obhlídce terénu jsem zavítal, samozřejmě, i do moštěňských vod. Sousední kolegové výše položení proti proudu na tom nebyly nějak valně. Po rychlé poradě komise byla Moštěňákům nabídnuta naše pomoc v podobě jedné mašiny a obsluhy. Po nabídce sáhli okamžitě. Takže přezbrojit, dolít benzín, vybrat dva neunavené a vše dopravit k ČOVce do Horní Moštěnice. Díky dalším tisíci litrům minutovým, začala hladina ne klesat, ale aspoň kolísat. Po odeznění největších průtokových vln řeky Moštěňky a odvolání všech stupňů povodňové aktivity naším starostou, jsme začali velmi pomalu sklízet stroje ze svých postů. A ejhle.

TROUBKY

Řeka Bečva si sice ulevila na své trase okolo Dřevohostic, nic však neměnilo na tom, že obec Troubky může dopadnout stejně špatně, jako při povodních posledních,

kdy se evakovala část obce. Navyšování hrází hlínou a zpeňování pytlí s pískem, mělo zabránit tragédii. Když však ČHMU oznámilo aktualizace výšek hladiny a průtoků na hranicku a lipnicku, nebylo zbylí a starosta Troubek, za podpory starosty ORP Přerov a řídicího důstojníka HZS, vyhlásil evakuaci níže položených míst v obci. Jenže. Sehnat autobusy a vytipovat evakuační střediska, byla práce pro nás ve štábu ORP. Provést řízenou evakuaci a obstarat vše okolo byla práce opět pro dobrovolné hasiče. Jelikož je naše jednotka předurčená na tyto zásahy, bylo až mou povinností obvolat ty své, co neprochladli, a s Jirkou sestavit tým na evakuaci Troubek. Jako jedna z osmi dobrovolných jednotek, techniku profíků nepočítám, bylo naším úkolem obejít vytipované domy a oznámit lidem průběh evakuace a následně pak obsadit vytipované evakuační středisko a tam pomáhat. Z celého úkolu klapla jen ta první část. Nařízenou evakuaci poslechlo jen asi třicet osob, které byly převezeny do Přerova. Tím náš úkol skončil. A ejhle.

JESENÍK

Jelikož se situace tady u nás víceméně uklidnila, mohli si všichni na chvíli spočnout. Až na mě. Byl jsem převelen do štábu ORP Jeseník pomoci řešit situaci horší než v devadesátém sedmém. Bylo víceméně jasné, že budou potřebné všechny dobrovolné ruky. Takže další telefonát s Jirkou a apel na mé milované spolubojovníky a spolubojovnice z jednotky. Bylo mi jasné, že do práce musí každý, neb složenky se neptají. Přesto se podařilo sestavit tým nebojácných a práce chtivých členů. Solidarita obce pomohla zafinancovat potřebný uklidový materiál, solidarita těch, co nemohli opustit rodiny, pomohla navařit a napéct klukům na cestu. Nabídky se zejména Leňa Jemelková, Nikča Popelová s koláčky a Monča Durdíková. Náš čtyřkolový Ronaldek tak absolvoval jízdu na sever napěchovaný až po strop vším potřebným. Bojové rozdělení jednotek na centrální hasičské stanici Jeseník odvelelo naše kluky do skladu humanitární pomoci. Chvilkové zklamání, že nebudou házet lopatou a nebudou za ty hrdiny v poli, vystřídalo nadšení z neméně potřebné práce. Kamiony, které přivážely potravu, vodu a jiný materiál, bylo potřeba složit, přerozdělit na palety, a to vše pak nakládat do vrtulníků a aut. Když slunce zapadlo a denní soupis požadavků byl naložen a odeslán potřebným, vrátili se mí hrdinové domů. Po týdenním odpočinku v práci a škole jsme se domluvili, že výjezd zopakujeme ještě jednou. Nyní však již kluci, a Nikča Popelová, zakusili té pomoci lopatové. Za celý den tak pomohli šesti obydlím ulevit od naplavenin. Krásná práce. A bilance? Hrubé odhady,

kteří jsem odesílal na kraj za naši jednotku, čítaly něco pře sedm set naježděných kilometrů. Pár hadic a rukavic, které snad zaplácne rozpočet kraje. Osm set člověkohodin, které šli z rozpočtu ... ???, našeho života, naší chuti pomoci druhému na úkor svému. Jednotko na můj povel PÓZOR, jednotko na můj povel přímo hled'. Tímto děkuji všem, kteří pomohli historicky nesmazatelně povodně zvládnout. Čest vaší dobrosrdečnosti. Pohov, k dalším zásahům rozchod.

PS: Ještě musím reagovat na tři věci, které se týkaly našeho bohublíého počínání. Ta milejší událost, je poděkování od obce Horní Moštěnice v podobě peněžitého daru za pomoc moštěnským obyvatelům. Bylo mi vysvětleno, že dar nelze odmítnout nebo vrátit, tak jsme ho s velkým díky připsali na účet SDH. Ta smutnější věc, i přes tohle všechno, se najdou jedinci, kteří nám nevidí pod ruky a mají potřebu si ulevit na obecní stránky jedovatou slinou. Doufám, že jsem svou reakcí nikoho neurazil a že tento článek mluví za vše. My prostě nikoho ve štychu nenecháme. A ta

nejhorší věc, Gulášfest. I přes snahu tuto akci přeložit, počasí a situace nedovolila jedenáctý ročník ve vaření v kotlících uspořádat. Všem týmům se omlouvám, hlavdcům zvláště a příští rok snad nebude nic stát v cestě tu putovní vařečku od Žalovských dobýt zpět.

Plynule se pokusím vrátit do kolejí společenského života v obci. Blížil se měsíc říjen a sním spojené oslavy vzniku první republiky v podobě lampionového průvodu. Byli vybráni vlajkonoši, pan starosta koupil věnec, rodiče oprášili lucerničky a mohlo se vyrazit. Dechberoucí průvod prošel vesnicí za tónů písniček z obecního rozhlasu a svůj pochod zakončil v parku u sochy našeho tatíčka Masaryka. Po státní hymně a proslovu jsme opekli špekáčky, osmažili vafle a stočili něco toho svařáku na zahřátí. Děti si zahrály na schovku a posbíraly kaštany a v pozdních hodinách se milovníci nočních procházek rozešli domů. Opět děkuji za udržení této tradice. Je to jedna z mála tradic, kterou si udržujeme.

Ze společenských akcí to bylo asi vše, ze života jednotky však ještě ne. Koncem června byla provedena revize kanalizace u Jemelkového. Neodtíkájící kanál byl pročištěn a zprovozněn, další čárka pro jednotku. Po povodních bylo na pořadu každoroční školení jednotky právě v naší předurčenosti na ochranu obyvatel. Jelikož první termín byl v době, kdy na Jesenicku ještě dobrovolníci odstraňovali následky, bylo školení těm, co zasahovali, odpuštěno. Příští rok snad bude klid a školení proběhne, neb novinky a trendy jdou dopředu a my se musíme stále učit nové postupy. A poslední naše výjezdy patřily spěchajícím fitipaldům, co své oře neukočirovali a zaparkovali je do pole u vlkošské zatáčky. Někdy se zraněním, někdy bez. Nevím kolik těch nehod bylo, my zasahovali u třech z nich. Jednou se nám podařilo nezbedníka vytáhnout navijákem, na kamion si Ronaldek už netroufl. Tam to však bylo se zraněním a celý zásah byl v rukou profíků. My se jali řídit dopravu, aby bezohlední spěchači nenadělali ještě více škody. Takže krom komínů a vonných svíček, budu apelovat i na vaše pedály plynu, které sešlapávejte velmi s rozmyslem. Je lepší být pozdě doma, než brzo v márnici.

A to je vše, přátelé. Teda není, ale něco si nechám i do příště. Vše špatné jsme překonali a nás čekají už jen lepší zítřky. Na pořadu je tak členská schůze, na kterou zvou všechny členy a pozvané hosty. K řízku promítneme i nějaké fotky, co se sem nevešly. Ve spolupráci s myslivci se snad podaří nakrmit hladovou zvěř a koncem února se snad podaří nakrmit vás, čímž vás předběžně zvou na plánované vepřové hody. Obecnímu zastupitelstvu a drobným sponzorům děkuji za finanční podporu na všech akcích, kde získané finance se snažíme přetavit na kvalitu zážitků. Děkuji všem členům za aktivní přístup a poslední dík patří členům jednotky. Letos jsme si mákli.

A jako vždy, držte nám palce i pěsti, snad nám nový rok přivane pohodu, klid, zdraví a štěstí.

Ohni zmar a v dalším čísle zdar.

Ing. Radomír Vlach

Starosta SDH Říkovice

Fotbal od léta do zimy 2024

Milý souseď,

rok 2024 se nezadržitelně chýlí ke svému konci a je proto na místě další bilancování. Mou povinností je shrnout pro Vás činnosti Sportovního klubu ve druhé polovině tohoto roku. Začnu tam, kde jsem končil v posledním čísle a připomenu ještě závěr minulé sezóny. V červnu nám zbývaly odehrát poslední dva duely. Na hřišti v Horní Moštěnici jsme 2. června prohráli po výsledku 3:0 a v závěrečném kole o týden později jsme před domácím publikem nestačili na B-tým Všechovic, který si od nás odvezl tři body po výhře 2:3. Sezónu 2023/2024 jsme tak ukončili na 9. místě v 14členné tabulce. Z 26 zápasů jsme především díky skvělému podzimu vybojovali 33 bodů se skóre 54:91. S přehledem jsme tak i druhý ročník po sobě udrželi příslušnost v Okresním přeboru, ze kterého sestoupily celky Bochoře a Čekyně.

V létě na nás čekala organizace III. ročníku pivních slavností. Poslední červnovou sobotu nám v obecním parku na našem festiválku zahrály kapely Osud, Feryho Fóry, Neon tube a Hluková zkouška. Bohužel nedorazilo tolik návštěvníků, v kolik jsme doufali. Děkujeme lidem, kteří nás přišli podpořit. Věříme, že se na akci bavili.

Pivní slavnosti byly ale pouhou generálkou před velkolepými hodovými oslavami, které se v Říkovicích letos v létě chystaly. Členové fotbalového klubu se jako jedna z obecních složek naplno zapojili do jejich příprav, přičemž organizačně se podíleli především na nedělním programu. Všichni zapojení si mákli, za což jim chci znova i zde poděkovat. Naštěstí se vše nad očekávání vydařilo, spolupráce se všemi ostatními spolky klapala, návštěva byla skvělá a k nám se posléze dostaly jen pozitivní ohlasy. V roce 2025 je při organizaci hodů řada právě na našem klubu, takže jsme si letos alespoň vše pořádně natrénovali.

Vedle hodů se v polovině července uskutečnil na hřišti v Říkovicích i pátý ročník turnaje v malé kopané pořádaný na počest trenéra Jiřího Otáhalíka. V konkurenci sedmi přihlášených mužstev se letos z vítězství a zisku poháru radoval tým Žalke 04, který ve finále porazil domácí celek Banáni po výsledku 1:3. Třetí se umístilo mužstvo K-stánek.

V letní přestávce se v šatnách navázalo na zimní práce a rekonstrukce se tentokrát v interiéru dočkaly zdi, podlahy a dveře. Novou dlažbu položil Dimo v kulturce a na chodbách, došlo i na vymalování obou místností a výměnu dveří. Při absenci jiné reprezentativní obecní místnosti zajišťuje kulturní místnost v šatnách důstojné prostory pro konání voleb, veřejných schůzí zastupitelstva, výročních schůzí obecních spolků ale i soukromých oslav.

Poslední akcí, kterou jsme do uzávěrky tohoto čísla stihli zorganizovat, byla drakiáda. Termín se kvůli souběhu dalších událostí tentokrát nehledal lehce. Přesto v sobotu 26. října dorazilo v doprovodu rodičů na hřiště velké množství místních i přespolních dětí. Ve slabém vánku se draci bohužel drželi při zemi, ale děti si mohly dosyta zasoutěžit a na závěr opéct i špekáček u připraveného táboráku.

A nyní se dostávám k rozehranému soutěžnímu ročníku 2024/2025. Třetí sezóna v Okresním přeboru se pro nás po odehrání první poloviny nevyvíjí příliš dobře. V prvních dvou duelech jsme sice dokázali po slušných výkonech bodovat proti Újezdci a Pavlovicím po remízách 2:2 a 1:1, přičemž jsme jednou na následné penalty zvítězili a podruhé se radovali soupeři. Ve třetím kole do Říkovic dorazily silné Všechovice. Bohužel jsme navzdory velmi dobrému výkonu soupeře neporazili a smolně jsme prohráli výsledkem 2:3. Posledního srpnového dne jsme pak padli v Brodku u Přerova po jasném výsledku 6:2 pro domácí.

Vedůležitě vítězství jsme urvali o týden později v Horní Moštěnici, kde jsme zaskočili domácí B-tým a odvezli si tři body po výhře 1:3. Od té chvíle se ale mužstvu dařit přestalo. Po odloženém kole jsme o 14 dní později prohráli v Horních Nětčicích výsledkem 4:1 a čtyři branky nám v Říkovicích 29. září nastřílela i Dukla Hranice. Na pomyslné dno jsme si sáhli 5. října, kdy jsme schytali debakl 11:1 v Potštátu. Zlepšeným výkonem i výsledkem jsme dokázali zareagovat 13. října

proti Lobodicím. Po remíze 3:3 v základní hrací době, ale bonusový druhý bod za lépe zvládnutý penaltový rozstřel brali šťastnější hosté. Kvůli výsledkům ostatních mužstev začalo být jasné, že letošní sezóna bude bojem o setrvání v Okresním přeboru. Tým však bohužel výborně rozehrané derby ve Vlkoši, kdy jsme šli do dvougólového vedení, nezvládl a sousedé z Vlkoše dokázali zápas ve druhém poločase strhnout na svou stranu a nakonec zvítězili 4:2. Další domácí zápas se sousedy z tabulky jsme ale před našimi fanoušky znovu nezvládlí a Běčko Radslavic u nás vyhrálo 1:5.

Na hřiště vedoucího celku tabulky se nám proto o týden později necestovalo vůbec lehce. Navzdory špatným výsledkům jsme se chtěli věrným fanouškům alespoň lehce odvděčit uspořádáním společného autobusového výjezdu. Chci moc poděkovat pánům řidičům Pitnerovi a Pavlíkovi za bezpečnou cestu. Ačkoliv jsme všichni nechali na hřišti v Hustopečích vše, padli jsme po nakonec jasném výsledku 6:1. Naději do jarních bodů o záchranu jsme si dali v posledním kole, kdy jsme do-

ma přehráli Lověšice v poměru 3:1. Podzim jsme tak skončili s 10 body na předposledním místě tabulky o bod před soupeři z Újezdce. Uvidíme, zda se nám na jaře povede třetí sezónu po sobě uhájit příslušnost v Okresním přeboru.

Když se nám v posledních měsících příliš nedařilo na hřišti, přichystali jsme si pro fanoušky alespoň překvapení v podobě krásných pletených šál, které je možné si v šatnách během zápasů zakoupit. Šála určitě nemůže doma chybět žádnému fandovi kopané v Říkovicích. Na závěr mi dovoluete pozvat Vás, kteří jste dočetli až sem, na poslední dvě z akcí již tradičně pořádané naším klubem před koncem kalendářního roku. První bude Vánoční jarmark, který se u šaten uskuteční v sobotu 21. prosince. Opět se můžete těšit na zabíjačkové pochoutky a mnoho dalších dobrot. Na Štědrý den se pak s námi před večerí neváhejte proběhnout. Další informace k oběma akcím Vám ještě včas dodáme. Sportu zdar a vše dobré do nového roku.

Miloš Pacek, předseda SK Říkovice

Činnost tenisového klubu

Vážení spoluobčané,

kvapem se nám blíží vánoční čas a konec roku. Proto mi dovoluje, abych vás seznámil s činností Tenisového klubu za rok 2024. Počátkem roku byla jako již tradičně v lednu uspořádána výroční členská schůze, na které byl z části obměněn organizační výbor. Ne, že by ten starý fungoval špatně. Naopak. Ale podle pravidla „nové koště dobře mete“ byly hned na členské schůzi novým pokladníkem vybrány členské příspěvky. Následné zimní měsíce si při čekání na venkovní sezonu členové klubu opět krátily nedělními hrami v hale v Břestu. Začátkem února podpořili členové tenisového oddílu akci „Vodění medvěda“ a přispěli tak k znovuoživení tradice. Masky v průvodu byly velmi nápadité a mnohdy nebylo ani poznat, kdo se za skvěle provedenou maskou skrývá.

V polovině března se část tenisového oddílu opět přidala ke skupince fotbalových příznivců malé a velké kopané a společně osídlili chatu ve Valašské Bystřici. Členové tenisového klubu si při tomto víkendovém soustředění vyzkoušeli umělý tenisový povrch v halách ve Valašském Meziříčí, kam museli za sportem z chaty notný kus cestovat. Poděkování tímto patří Ondrovi Vlachovi za zajištění transferů během celého sportovního víkendu.

S příchodem prvních teplých dnů bylo nutné, tak jako každý rok, připravit tenisový kurt a nezbytné plastové lajnování na aktivní sezónu. Tato příprava probíhá vždy obdobně formou členské brigády, která se letos uskutečnila již na konci března.

Kurt a klubové zázemí pak musí být celoročně ošetřováno a udržováno, jinak by jeho kvalita upadala. Touto cestou bych rád poděkoval Pavlu Jurčovi za jeho obětavý a aktivní přístup ke kurtu samotnému, ale i k zázemí a okolnímu areálu. V letošním roce se dále povedlo ze strany obce opravit chodníky v areálu okolo antukového sportoviště a přilehlé travnaté plochy, které byly poničeny závozem bývalé vodní nádrže (koupaliště).

Po nezbytných přípravách antukového dvorce už nic (až občas na počasí) nebránilo k zahájení aktivního trávení volného času na tenisovém kurtu. Tradičně prvním turnajem ve čtyřhře je již dlouhodobě turnaj s názvem „Samba cup. Turnaj se uskutečnil 8.6. za krásného slunečného počasí za účasti čtyř náhodně vylosovaných tenisových párů a jednoho páru našich nejzkušenějších tenisových nadšenců. Z vítězství se nakonec radovala dvojice ve složení Stanislav Vlach a Lukáš Zahradník.

Samba cup 2024

Následovalo pozvání sousedního tenisového spolku ze Žalkovic na tenisový turnaj k oslavě 30.výročí založení tenisových kurtů. Turnaje se zúčastnilo nejméně 10 tenisových dvojic a pro domácí týmy to nebyl povedený turnaj. Všechna pódiová umístění ovládli hráči z Říkovického tenisového oddílu. Vítězem turnaje se stala dvojice Stanislav Vlach a Martin Veselý. Snad si to domácí nevzali moc osobně a nebude to na dlouho poslední pozvánka, kdy bude zase možné změřit síly s jinými hráči sousedních klubů.

Turnaj Žalkovice

Po úspěšném přespolním turnaji následoval dlouho připravovaný a očekávaný víkend s hodovými oslavami, letos ve znamení oslav k výročí 750 let od první zmínky o obci Říkovice. Touto cestou bych rád alespoň poděkoval všem tenistům a jejich rodinným příslušníkům, kteří se spolupodíleli a přispěli svou pomocí při pořádání a zajištění hodových oslav, které se podle mého moc vydařily. Více k tomuto výročí se dočtete v tomto zpravodaji.

Tradičně s prvním zářiovým víkendem tenisté pro děti a jejich rodiče připravili akci „Ukončení prázdnin“. V letošním roce jsme museli na naši akci oželeť tradiční motovláček, který děti už vozil v průběhu hodových oslav. Dětem jsme tuto velmi oblíbenou atrakci nahradili profesionální skupinou Chabi Family, která všechny přítomné v průběhu velké části odpoledne bavila. Děti si také mohly znovu užít zavedené atrakce jako skákaací hrad, střelbu ze vzduchové pistole, hledání pokladu nebo jízdu na poníkovi. Ty statečnější děti pak mohly vyzkoušet jízdu na dospělém koni. Tradičně mohly děti využít malování na obličej nebo stánek s balónky. Velkým obohacením programu byla parádní ukázka práce policejních kynologů s ukázkou zneškodnění a zatčení pachatele pod odborným dohledem a s komentářem pana Petra Dočkala. Tímto jemu a jeho kolegům za praktickou ukázkou děkujeme. Věřím, že největší odměnou pro něj a jeho kolegy byl obrovský potlesk a obdiv všech diváků.

Veškeré atrakce byly jako vždy doprovázeny drobnými odměnami za statečnost dětí v podobě oblíbených sladkostí. Tradičně byla připravena nabídka alko i nealko nápojů podpořená zásobou kvalitních pochutin v podobě hranolek, uzeného bůčku nebo cigára. Pro děti byly také připraveny špekáčky, které si samy mohly opéct na ohni. Rodiče mohli odpoledne posedět a odpočinout si v příjemném prostředí zámeckého parku, ve stínu nově vybudovaných pergol, dát si něco dobrého z připravené nabídky a sledovat své ratolesti při zábavných soutěžích a hrách. Odpoledne věnované především dětem podpořila reprodukováná hudba a povedené odpoledne bylo nakonec zakončeno večerním promítáním pořadu nejen pro děti.

Na sklonku léta v průběhu září byl uspořádán další domácí tenisový turnaj ve čtyřhře. Turnaj s názvem „O pohár prezidenta tenisového klubu“ se zúčastnilo 5 dvojic včetně jedné dvojice ze Žalkovic. Přestože se přespolní dvojice snažila pomstít námi uloupený pohár z výročního žalkovského turnaje, jejich výkon nestačil na vítěze turnaje Tomáše Vlacha a Martina Veselého.

O pohár prezidenta TK

Závěrečným turnajem letošního roku bylo uspořádání „Memoriálu Josefa Jurečky“, který je nejstarším pořádaným turnajem ve čtyřhře v našem oddílu. Turnaj se odehrál 19.10. za přítomnosti celkem pěti dvojic. Turnajové vítězství si odnesli Stanislav Vlach a Martin Veselý. Rád bych využil tento prostor k oslovení všech, nejen tenisových příznivců, kteří by měli chuť, aby se nebáli a přišli si s námi „zapinkat“ a třeba i následně rozšířit naše řady. Náš spolek je podle názvu sportovní, ale jeho činnost nespočívá jen v této činnosti. Snažíme se také aktivně podporo-

vat, rozvíjet a účastnit se veškerých pořádaných dobrovolnických, kulturních a společenských akcí, které vedou ke zkvalitnění a rozvoji života v naší vzkvétající obci.

Memoriál Josefa Jurečky

A tímto posledním apelem jsem se dostal až k závěru letošního článku, tak mi prosím dovoluť touto cestou poděkovat všem tenisovým členům i jejich drahým polovičkám, za nemalou podporu tenisového oddílu v jakémkoliv podobě. Ať už je to morální podpora, pochopení nebo podpora ve formě lahodných pokrmů různého druhu při konání všemožných tenisových akcí. Zvláště chci poděkovat těm, kteří se podílejí na organizaci a chodu nejenom tenisového oddílu, ale i přípravě a pořádání akcí (což v podstatě zahrnuje všechny členy). Poděkování patří nejen zastupitelům obce za podporu činnosti oddílů, ale také dobrovolníkům a členům z řad jiných složek obce, kteří nám vždy na požádání vyjdou ochotně vstříc. Doufám, že tato vzájemná spolupráce mezi složkami i občany bude i nadále pokračovat, tak jako při oslavě výročí obce Říkovice. A protože se neúprosně blíží čas vánočních svátků, tak bych vám rád popřál hlavně jejich klidné a láskyplné prožití, pevné zdraví a vše dobré v novém roce 2025. Děkuji.

Služba IDSOK

S jízdenkou IDSOK můžete cestovat všemi dopravními prostředky objednanými Olomouckým krajem, a to osobními, spěšnými vlaky, rychlíky a expresem Českých drah a.s., vlakem RegioJet, příměstskými autobusy a MHD v Šumperku, Zábřehu, Olomouci, Přerově, Prostějově a Hranicích.

V rámci IDSOK má cestující možnost zakoupit v papírové podobě jednotlivé a časové (7 denní, měsíční) jízdní doklady. V eshopu IDSOK cestující zakoupí časové jízdní doklady (7 denní, měsíční, čtvrtletní a také roční jízdenky). Vedle toho můžou cestující využít celosíťovou jízdenku, se kterou mohou v rámci IDSOK neomezeně (v rámci časové platnosti) cestovat po celém Olomouckém kraji. Území Olomouckého kraje je rozčleněno do tarifních zón, v rámci kterých je možné využívat dopravní prostředky (autobusy, osobní a spěšné vlaky, vybrané rychlíky a express ČD, vlak RegioJet a vozidla MHD) všech dopravců, jejichž linky a spoje jsou začleněny do IDSOK.

Jednou z největších výhod IDSOK je možnost přestupů mezi dopravci, kteří jsou zahrnuti do systému IDSOK. Znamená to tedy, že na jednu jízdenku platnou pro dané zóny (zónu) v rámci její časové platnosti. Dopravce zahrnutého ve službě IDSOK poznáte podle loga IDSOK umístěného v blízkosti předních dveří nebo na čele vozidla.

Rozhovor s Grzegorzem Zychem

Je tu Advent, pro mnohé čas rozjímání a očekávání blížících se Vánoc. Proto jsem tentokrát k dalšímu z rozhovorů oslovil místního, pro mnohé občany z Říkovic možná málo známého člověka, kněze Grzegorze Zycha, který spravuje z fary ve Vlkoši i farnost v Říkovicích.

Dobry den pane farári, do Vlkoše a tím pádem i do Říkovic jste přišel v září 2017. Předtím jste působil na jižní Moravě, je to tak?

Ano. Ve Vranovicích čtyři roky a předtím sedm let v Čejkovicích, 2005 až 2012.

A to byly první farnosti v Česku, ve kterých jste působil?

Ještě předtím jsem se rok připravoval ve farnosti Měnín u Brna. Od roku 2004 do 2005. Tam jsem se seznamoval s českou kulturou, učil se češtinu, poznával místní zvyky a tradice. Takže to vlastně bude dvacet let od chvíle, kdy jsem do Česka přišel.

Vaše čeština je oproti jiným kněžím Polákům velmi dobrá. Jak jste se vlastně česky učil, pomáhal vám s tím někdo?

Nene, jen z odposlechu. Chodil jsem každý druhý den do kina a četl jsem noviny. Tehdy se internet teprve rozjížděl před dvaceti lety. Mluvil jsem s lidmi, ale na češtinu jsem nechodil.

Kdybyste měl srovnat Hanou s jižní Moravou, resp. Slováckem, které je určitě religióznější. Byl to pro Vás šok ten přesun sem? A vidíte vlastně mezi lidmi tady a tam nějaké rozdíly?

Řekl bych, že ani ne. Na jižní Moravě pode mne spadaly tři vesnice. Velká obec Vranovice, Iváň, typické slovácké obce, farnosti, kde lidí do kostela chodilo dost. Ale farnost, obec Pouzdřany, ta by se dala přirovnat k Říkovícím. To byla vysídlená dříve německá obec. Nerad bych Říkovícím ublížil, ale v návštěvnosti kostela to lze srovnat. Ale je pravda, že když jsem byl v Čejkovicích a Starém Poddvorově. Tam pamatuji, že když jsem přišel, tak v kostele bylo přes osm set lidí. To bylo úplně jiné. Každý rok první svaté přijímání přes dvacet dětí. Pamatuji, že když jsem v Čejkovicích dělal první biřmování v roce 2006, tak tam šlo k biřmování 130 lidí. Ale já si myslím, že kněz by měl vyzkoušet všechno. Velké, ale i skromnější podmínky.

Vy jste z Polska, odkud ale vlastně přesně pocházíte?

Narodil jsem se v Rybníku, ale ne mezi kapry ale ve městě Rybník (*smích*) a potom, když mi bylo pět let, jsme se přestěhovali do města Žory, deset kilometrů od Rybníka. Takže tam jsem chodil na základní školu, střední školu a pak seminář v Katowicích, dvě farnosti v Polsku. Siemianowice Śląskie a Katowice, městská část Załęże.

To byly předpokládám velké farnosti.

Ano, obě to byly velké polské farnosti. Například v Katowicích bylo spolčo ministrantů, kam chodila stovka chlapců.

Působil jste i v Itálii. Tam jste odešel z Polska?

Tam jsem šel z Česka. Ze zmíněné jižní Moravy. Rok jsem strávil v Itálii a pak návrat do Česka.

A jakou má vlastně motivaci duchovní z Polska pro to, aby odešel z domova. Proč jste opustil Polsko a proč právě Česká republika?

Když srovnáme takové řekněme životní podmínky kněží v Česku a Polsku, tak rozhodně je to při příchodu sem propad. I společenský. Jestli má někdo za cíl kariéru, tak si Česko nevybere. Já si pamatuji, když nám v Polsku biskup četl dopis českých biskupů, o tom, že v Česku chybí kněží a kdo by chtěl vypomocet, tak ať se přihlásí. Takže motivace byla vypomocet, tam kde nejsou faráři. To bylo tak v roce 2002, když jsem byl v Katowicích.

A vaše působení v Itálii. Byl jste v Pise, jestli se nemýlím.

Tak, rok ve farnosti Pisa a pak jsem se vrátil do Polska, kvůli rodinným důvodům. Působil jsem přímo u šikmé věže, vlastně celý ten areál je v majetku církve. Plánoval jsem tam zůstat déle. Vypomáhal jsem v bazilice a ještě v jednom městě. Učil jsem se italsky, dokonce jsem stihl pár zpovědí a sloužil jsem mše v italštině.

A nelitujete vlastně toho, že jste odešel z domova do Česka? Byla to správná cesta? Anebo se na to vůbec takto nekoukáte?

Bylo to správné rozhodnutí, kterého vůbec nelituji. A vlastně bych to tak i zopakoval.

Slyšel jsem Vás na mši říct, že máte rád fotbal a dokonce, že snad fandíte Manchesteru United. Je to pravda? Proč právě Rudí ďáblové?

Tak. To spadá ještě dávno do 90. let, kdy United hráli proti jednomu polskému klubu. (*poznámka: v Poháru vítězů pohárů ročníku 1990/1991 vypadla Legia Warszawa s následným vítězem celé soutěže Manchesterem United v semifinále po výsledcích 1:3 a 1:1*).

Ještě když hrál za United mladý Cristiano Ronaldo?

To ještě dřív. Ještě před Ryanem Giggsem. Ještě tam hrával Eric Cantona. Úplně ten starý tým. No mám satelit a rád se koukám na Premier League.

A tady ve Vlkoši jste se na fotbal byl podívat?

Ano byl jsem. A právě se hned porvali (*smích*). Hosté nesouhlasili s výrokem rozhodčího a házely se boty, takže jsem se tam tomu zasmál.

Tak to byste se měl přijít podívat na derby Vlkoše s Říkovicemi. Naše zápasy bývají docela vyhrocené.

(*smích*) Dobře, rád přijdu.

A další záliby kromě fotbalu? Koukám se na vaši krásnou knihovnu, co rád čtete?

Ano, moc rád čtu. Vše o antickém Římu. Dvě poslední police nahoře je o anti-ce. Historie, to je takový můj koníček. A pak druhý koníček je windsurfing.

A kam jezdíte surfovat? Máte čas se podívat k moři?

Jezdím i vícekrát do roka. Většinou poslední dobou do Chorvatska. Když jsem byl v Polsku, tak jsem jezdil na Hel. A teď je to pro mě blíž do Chorvatska. Nemůžu si dovolit dlouhou dovolenou, ale občas se mi podaří na čtyři dny odjet, zaplavat si v moři a vrátit se zpátky.

Takže aktivní sportovec.

No už ne, ale je pravda, že sport je pro mě důležitý. A windsurfing člověk zvládne i v pokročilém věku. Moc mě to baví. A paddler také.

Ještě bych se vrátil k Říkovicím. Mohl byste jmenovat nějaké věci, na které jste pyšný? Co myslíte, že se během vaší správy farnosti v Říkovicích povedlo?

Asi v Říkovicích řeknu dvě věci. Jednu pastorační a druhou ekonomickou. Určitě musím zmínit kněžské svěcení Josefa Hováda. Neměl jsem s tím vlastně nic společného, ale přesto mám obrovskou radost, že během mého působení zde v Říkovicích došlo na kněžské svěcení.

A druhá je ekonomická událost, že se na podnět farníků povedlo ještě před svěcením opravit střechu zdejšího kostela. Jednou se tu za mnou na kafe zastavil pan arcibiskup Graubner a tehdy ten projekt schválil. Řekl, že si přeje, aby se ta střecha spravila a že i osobně v té věci vypomůže. Podařilo se to díky společné práci farníků, obce, několika fondů a osobně pana arcibiskupa, který na to přispěl z vlastních zdrojů. Normálně bych nevěřil, když do kostela chodí 15 lidí, aby se takhle velká a nákladná věc povedla. Vše je dnes splacené. To byl malý zázrak.

Máte nějaké krédo či myšlenku, kterou byste chtěl na závěr čtenářům sdělit?

Mám kněžské krédo, protože při svěcení si kněz vybírá větu, která jej má doprovázet jeho následným životem. U mě je to „*Bůh je láska*“. To jsem se jako mladý kněz rozhodl předávat lidem, že Bůh nás miluje, že má nás lidi rád. A to ve zkratce stačí.

Zpravodaj obce Říkovice vydává obec Říkovice pro občany obce v nákladu 180 kusů. Vydání: prosinec 2024, ročník VIII., číslo 2.

Redaktor: Miloš Pacek

Autoři textů: Radomír Možiš, Miloš Pacek, Radomír Vlach, Tomáš Vlach, Anna Bednaříková, Vladka Lažová, Petra Říhová

Autoři fotografií: Miloš Pacek, Zdeněk Zatloukal, Anna Bednaříková, Radomír Vlach, Tomáš Vlach, Markéta Červinková

Tisk: JUTTY group s.r.o.

Další informace: www.rikovice.cz, www.sdhrikovice.cz, www.skrikovice.cz

Kontakty: m.pacek@email.cz rikovice@rikovice.cz